

bliven ved Retsplejeloven af 11. April 1916 § 44. Vi Socialdemokrater stiller, vistnok i Forbindelse med den radikale Repræsentant i Udvalget, Forslag om, at 2det Stykke af § 94 udgaar, og for saa vidt det vedtages, er dermed Spørgsmaalet om Dommerne og § 44 i Retsplejeloven bortfaldet. Skulde dermed vort Forslag blive forkastet, vil jeg tilraade mine Partifæller at stemme for det nævnte Forslag af konservative Medlemmer.

A. M. Hansen: Ogsaa jeg skal fatte mig meget kort. Til den højtærede Statsminister vil jeg gerne sige, at jeg glæder mig over, at han fra denne Plads lovede at svare paa min Forespørgsel; men jeg havde endnu et Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, som jeg ikke fik Svar paa. Lad mig først faa Svar paa det, saa faar jeg maaske nok noget mere at spørge om. Den højtærede Statsminister harcellerede over, at jeg havde krævet en Fortegnelse, der var vist ikke saa mange at nævne; men jeg har ikke set, at man ikke skulde kunne faa en Fortegnelse over faa Navne. Det skulde kun glæde mig, hvis der ikke var saa mange. Den højtærede Minister vilde ogsaa give det Udseende af, at jeg havde rettet min Forespørgsel som Udtryk for Mistro. Som jeg sagde før, var det ikke, fordi jeg havde Mistro; men hvis jeg nærede en saadan Mistro, vilde den ikke kunne bortvejres ved det skriftlige Svar, Udvalget har faaet fra Statsministeren. Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Statsminister havde udtalt sig tydeligt om dette. Naar han kan sige, at Handelsministeren har frastraadt disse Stillinger, naar han kun har frastraadt den ene, men fremdeles besidder den anden, kalder jeg ikke det et klart Svar.

Til den højtærede Finansminister skal jeg bl. a. sige, at det undrer mig ikke, at han saa stærkt fremhæver Forsørgerprincippet. Jeg er nemlig overbevist om, at den Udvikling, den højtærede Minister nu er kommet ind i med Hensyn til Forkærlighed for Forsørgerprincippet, vil fortsætte sig. Jeg tror dog, at dette Princip lige saa lidt vil blive gennemført i 1930 som i 1927, da der er en ganske bestemt Modstand derimod. Naar den højtærede Minister beraaber sig paa de til Udvalget sendte Oplysninger om Forsørgerprincippets Vækst i andre Lande, maa jeg dertil sige, at de Meddelelser, vi har faaet, viser ikke, at Forsørgerprincippet er stærkt udbredt i andre Lande. Det forekommer mig, at der er blevet gjort

meget lidt Brug af det tjenestemandsmæssig set.

Endelig skal jeg til den ærede Ordfører sige, at jeg har aldrig talt om, at jeg vilde ramme de bedst lønnede eller de bedre lønnede Tjenestemænd. Det gaar vort Forslag heller ingenlunde ud paa. Det vil ikke paa nogen Maade tage en eneste Smule fra de bedstlønnede udover det, Lovforslaget lyder paa, det gaar blot ud paa at lette Vilkaarene for dem, der trænger haardest. Saavel den ærede Ordfører som det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg talte om det berettigede i at gaa ned med Dyrtilstillaget paa Baggrund af, at dette Tillæg var steget under Opgangstiderne. Jeg er fuldkommen enig med de Herrer i, at det er berettiget, at den lavtlønnede Tjenestemand mister lige saa mange Dyrtilstillæg som den højestlønnede, vel at mærke naar det er paa Grund af, at Pristallet falder. Men det, der sker her, er jo en Nedgang i Dyrtilstillaget udover Pristallet; derfor bliver det uretfærdigt at kræve, at den lavest lønnede skal afgive lige saa meget som den højestlønnede. I samme Øjeblik som vi følger Pristallets Bevægelse, er Forholdet et andet; det sagde jeg for øvrigt i min første Tale.

Naar den ærede Ordfører (Parkov) spurgte mig, hvorfor jeg ikke vilde vente til Foraaret, naar jeg fandt, at det var bedst og mest retfærdigt, saa svarer jeg: fordi jeg vil gøre et Forsøg paa at rette de største Uretfærdigheder ved det Forslag, her foreligger. Naar den ærede Ordfører dernæst citerede en Udtalelse af mig om, at 1927 var økonomisk set værre end 1925, og mente, at der i denne Udtalelse skulde ligge en Modstrid med min Stilling til Spørgsmaalet her, saa tager den ærede Ordfører jo fuldkommen fejl. Min Betænkning til dette Lovforslag begynder jo nemlig med, at jeg erkender, at de almindelige økonomiske Forhold begrunder Ændringer i den bestaaende Ordning med Hensyn til Tjenestemandslønningerne, og dette er ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg har sagt tidligere.

Naar det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg paa en snærende Maade sagde om vort Forslag, at det var typisk radikalt, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at den Bemærkning var typisk Bergsk.

Olav Olsen: Naar jeg stemmer for disse Ændringsforslag af Udvalget og Flertallet, gør jeg det uden nogen Glæde, idet de betegner en stor Føringelse fra det Lovforslag,